

PL

PL

PL

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 28.1.2008
KOM(2008) 34 wersja ostateczna

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz żelazokrzemu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, Egiptu, Kazachstanu, Bylej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii i Rosji

(przedstawiona przez Komisję)

UZASADNIENIE

1. Kontekst wniosku

- **Podstawa i cele wniosku**

Niniejszy wniosek dotyczy stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej, ostatnio zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 2117/2005 z dnia 21 grudnia 2005 r. („rozporządzenie podstawowe”).

- **Kontekst ogólny**

Niniejszy wniosek zostaje przedstawiony w kontekście wykonania rozporządzenia podstawowego i jest wynikiem dochodzenia przeprowadzonego zgodnie z wymogami merytorycznymi i proceduralnymi określonymi w rozporządzeniu podstawowym.

- **Obowiązujące przepisy w dziedzinie, której dotyczy wniosek**

Nie dotyczy.

- **Spójność z pozostałymi obszarami polityki i celami Unii**

Nie dotyczy.

2. Konsultacje z zainteresowanymi stronami oraz ocena skutków

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Strony zainteresowane postępowaniem miały już możliwość obrony swoich interesów podczas dochodzenia, zgodnie z przepisami rozporządzenia podstawowego.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy specjalistycznej**

Nie zaistniała potrzeba skorzystania z pomocy ekspertów zewnętrznych.

- **Ocena skutków**

Niniejszy wniosek wynika z wykonania rozporządzenia podstawowego.

Rozporządzenie podstawowe nie przewiduje ogólnej oceny skutków, ale zawiera wyczerpujący wykaz wymogów, które muszą zostać ocenione.

3. Aspekty prawne wniosku

- **Krótki opis proponowanych działań**

W dniu 29 sierpnia 2007 r. Komisja wszczęła postępowanie antydumpingowe w odniesieniu do przywozu do Wspólnoty żelazokrzemu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, Egiptu, Kazachstanu, Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii

i Rosji.

Dochodzenie wykazało szkodliwy dla przemysłu wspólnotowego dumping produktu objętego postępowaniem. Dochodzenie wykazało również, że nie istnieją żadne przekonujące powody dla interesu Wspólnoty, które przemawiałyby za powstrzymaniem się od wprowadzenia ostatecznych środków antydumpingowych. Na tej podstawie rozporządzeniem Komisji (WE) nr 994/2007 wprowadzone zostały środki tymczasowe. W trakcie dochodzenia potwierdzone zostały istotne ustalenia tymczasowe.

W związku z powyższym proponuje się, aby Rada przyjęła załączony wniosek dotyczący rozporządzenia w celu wprowadzenia środków ostatecznych.

- **Podstawa prawna**

Rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej, ostatnio zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 2117/2005 z dnia 21 grudnia 2005 r.

- **Zasada pomocniczości**

Niniejszy wniosek wchodzi w zakres wyłącznych kompetencji Wspólnoty. Zasada pomocniczości nie ma zatem zastosowania.

- **Zasada proporcjonalności**

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności z następujących względów:

Formę działania opisano w wyżej wspomnianym rozporządzeniu podstawowym; wyklucza ona podejmowanie decyzji na poziomie krajowym.

Wskazówki dotyczące zminimalizowania obciążenia finansowego i administracyjnego Wspólnoty, rządów krajowych, władz regionalnych i lokalnych, podmiotów gospodarczych i obywateli oraz uczynienia go proporcjonalnym do celów wniosku nie mają zastosowania.

- **Wybór instrumentów**

Proponowany instrument: rozporządzenie.

Inne instrumenty byłyby niewłaściwe z następujących względów:

Inne instrumenty byłyby niewłaściwe, ponieważ rozporządzenie podstawowe nie przewiduje innych możliwości.

4. **Wpływ na budżet**

Wniosek nie ma wpływu na budżet Wspólnoty.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz żelazokrzemu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, Egiptu, Kazachstanu, Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii i Rosji

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej¹ (zwane dalej „rozporządzeniem podstawowym”), w szczególności jego artykuł 9,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1.1. Środki tymczasowe

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 994/20072 („rozporządzenie tymczasowe”) Komisja nałożyła tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz żelazokrzemu („FeSi”), obecnie objętego kodami CN 7202 21 00, 7202 29 10 i 7202 29 90, pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (ChRL), Egiptu, Kazachstanu, Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii i Rosji.

1.2. Dalsze postępowanie

- (2) Po powiadomieniu o istotnych faktach i wnioskach, na podstawie których podjęto decyzję o wprowadzeniu tymczasowych środków antydumpingowych („powiadomienie tymczasowe”), kilka zainteresowanych stron przedłożyło oświadczenia w formie pisemnej przedstawiające ich opinie w sprawie tymczasowych ustaleń. Stronom, które wystąpiły z takim wnioskiem, umożliwiono wypowiedzenie się w formie ustnej. Komisja kontynuowała poszukiwanie i weryfikowanie wszelkich informacji uznanych za konieczne do sformułowania ostatecznych ustaleń.

1 Dz.U. L 56 z 6.3.1996, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2117/2005 (Dz.U. L 340 z 23.12.2005, s. 17).

2 Dz.U. L 223 z 29.8.2007, s. 1.

- (3) Komisja kontynuowała dochodzenie z uwzględnieniem aspektów interesu Wspólnoty i dokonała analizy danych uzyskanych od niektórych użytkowników we Wspólnocie w odpowiedzi na kwestionariusz przesłany po wprowadzeniu tymczasowych środków antydumpingowych.
- (4) Zgodnie z motywem (166) rozporządzenia tymczasowego Komisja przeprowadziła dalsze, bardziej szczegółowe analizy skutków środków tymczasowych dla sytuacji użytkowników przed podjęciem jakichkolwiek ostatecznych ustaleń.
- (5) W tym celu Komisja skontaktowała się i przesłała kwestionariusze bezpośrednio lub za pośrednictwem stowarzyszeń do około 500 odlewni znajdujących się na terytorium Wspólnoty, jako że ten rodzaj przemysłu wykorzystującego produkt objęty postępowaniem nie wykazał szczególnego zainteresowania odnośnie do aktualnego postępowania przed wprowadzeniem środków tymczasowych. Dodatkowo wszyscy producenci stali współpracujący na tymczasowym etapie zostali wezwani do dostarczenia dodatkowych informacji w celu umożliwienia Komisji przeprowadzenia analizy możliwego wpływu środków tymczasowych na ich działalność.
- (6) Odpowiedzi na kwestionariusze nadesłało jedynie siedem odlewni, a informacje dodatkowe dostarczyło ośmiu producentów stali. Wszystkie siedem odlewni oraz trzech spośród producentów stali dostarczyło informacji niezbędnych dla przeprowadzenia szczegółowej analizy wpływu środków tymczasowych na ich sytuację gospodarczą.
- (7) Z uwagi na złożoną strukturę działania chińskiego producenta eksportującego, któremu przyznano status traktowania na zasadach rynkowych („MET”), w okresie objętym dochodzeniem, dla dokonania ostatecznych ustaleń zażądano dodatkowych informacji. Ponadto jak stwierdzono w motywie (49) rozporządzenia tymczasowego, z uwagi na fakt, że chiński producent eksportujący nabywał energię elektryczną od powiązanego dostawcy, zbadano także dodatkowo jego koszty związane z produkcją żelazokrzemu.
- (8) Na podstawie powyższych ustaleń przeprowadzono trzy dodatkowe wizyty weryfikacyjne na terenie zakładów następujących przedsiębiorstw:
 - Erdos, Ordos City, Mongolia Wewnętrzna, dostawca energii w ChRL
 - Trompeter Guss, Chemnitz, Niemcy, użytkownik (odlewnia) we Wspólnocie
 - Arcelor Mittal, Genk, Belgia, użytkownik (producent stali) we Wspólnocie
- (9) Ustne i pisemne uwagi przedstawione przez zainteresowane strony zostały uwzględnione, a w stosownych przypadkach ustalenia zostały odpowiednio zmienione.
- (10) Wszystkie strony powiadomiono o zasadniczych faktach i okolicznościach, na podstawie których zamierzano zalecić wprowadzenie ostatecznych środków antydumpingowych na przywóz żelazokrzemu pochodzącego z ChRL, Egiptu, Kazachstanu, Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii i Rosji oraz ostateczne pobranie kwot zabezpieczonych w postaci cła tymczasowego. Oprócz tego zainteresowanym stronom wyznaczono okres, w którym mogły przedstawić uwagi związane z ujawnieniem tych informacji.

- (11) Przypomina się, że dochodzenie dotyczące dumpingu i szkody objęło okres od dnia 1 października 2005 r. do dnia 30 września 2006 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Jeśli chodzi o tendencje istotne dla oceny szkody, Komisja przeanalizowała dane obejmujące okres od dnia 1 stycznia 2003 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty postępowaniem

- (12) Jak stwierdzono w motywach (15) i (16) rozporządzenia tymczasowego, niektórzy eksporterzy twierdzili, że z zakresu dochodzenia należy wykluczyć żużel zawierający znacznie mniej niż 45 % krzemu, tj. żelazokrzem o niskiej czystości, ze względu na rzekomy brak tych samych podstawowych właściwości fizycznych i podstawowych zastosowań. Komisja przeprowadziła dalsze wyjaśnienie tej kwestii. Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń niektóre zainteresowane strony przedstawiły dalsze uwagi.

- (13) Należy przede wszystkim zauważyć, że przedmiotem obecnego dochodzenia jest żelazokrzem zawierający co najmniej 4 % żelaza i ponad 8 % a mniej niż 96 % krzemu. Dochodzenie ujawniło także, że żużel o zawartości mniejszej niż 45 % krzemu może być używany w produkcji stali w postaci brykietów tak jak żelazokrzem o zawartości ponad 45 % krzemu. Z powyższego można wnioskować, że żużel posiada te same podstawowe właściwości fizyczne i jest wymienny z innymi typami żelazokrzemu o wyższej zawartości krzemu. W oparciu o powyższe ustalenia, wnioski tymczasowe wymienione w motywie (16) rozporządzenia tymczasowego, zgodnie z którymi żelazokrzem o niskiej czystości należy uznać za produkt objęty postępowaniem, zostają niniejszym potwierdzone.

- (14) Jeden niepowiązany importer twierdził, że „rozpylony” proszek żelazokrzemu o zawartości krzemu 15 % i 45 % powinien zostać wykluczony z zakresu produktów objętych bieżącym dochodzeniem. Wykluczenie „rozpylonego proszku żelazokrzemu” z bieżącego dochodzenia jest nieuzasadnione, w szczególności dlatego, że żelazokrzem o zawartości krzemu 15 % i 45 % jest objęty definicją produktu objętego postępowaniem. Ponadto wymieniony importer po jego wysłuchaniu, pomimo wezwania ze strony Komisji, nie uzasadnił swego twierdzenia. Dlatego wniosek musiał zostać odrzucony.

2.2. Produkt podobny

- (15) Wobec braku uwag dotyczących produktu podobnego, motyw (17) rozporządzenia tymczasowego zostaje niniejszym potwierdzony.

3. DUMPING

3.1. Traktowanie na zasadach rynkowych („MET”)

- (16) W następstwie ujawnienia ustaleń tymczasowych jeden z chińskich producentów eksportujących ponowił swoje uwagi przedstawione z motywie (26) rozporządzenia tymczasowego odnośnie do zmiany szacowanych okresów użytkowania jego aktywów. Wspomniany chiński producent eksportujący nie potrafił jednak dostarczyć jakichkolwiek nowych argumentów, nieprzedstawionych na wcześniejszych etapach dochodzenia, które uzasadniałyby jego twierdzenie, że ustalenia tymczasowe,

dotyczące przedstawionej w motywie (23) rozporządzenia tymczasowego kwestii MET, były błędne.

(17) Wobec braku innych uwag dotyczących MET, motywy od (18) do (26) rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

3.2. Indywidualne traktowanie (IT)

(18) Wobec braku innych uwag dotyczących IT, motywy od (27) do (31) rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

3.3. Wartość normalna

3.3.1. Kraj analogiczny

(19) W następstwie ujawnienia ustaleń tymczasowych, jeden z chińskich producentów eksportujących stwierdził, że Norwegia nie jest odpowiednim krajem analogicznym ze względu na wysokie koszty energii elektrycznej, które rzekomo nie są reprezentatywne dla całego przemysłu światowego oraz ze względu na różnice w dostępie do surowców w porównaniu z producentami chińskimi. Wspomniany chiński producent eksportujący stwierdził także, że producenci norwescy sprzedają głównie na eksport, ponieważ konsumpcja krajowa jest wyspecjalizowana oraz że producenci norwescy koncentrują się głównie na żelazokrzemie specjalnej jakości, podczas gdy producenci chińscy w trakcie OD wytwarzali jedynie produkt standardowej jakości. Na tej podstawie producent eksportujący wnosił o dostosowanie norweskiej wartości normalnej.

(20) Należy zauważyć, że o ile prawdą jest, że norwescy producenci sprzedają duże ilości na rynki eksportowe, z uwagi na wielkość rynku krajowego oraz panujące na nim warunki konkurencji, jak stwierdzono w motywie (35) rozporządzenia tymczasowego, Norwegię należy traktować jednak jako odpowiedni kraj analogiczny.

(21) Biorąc pod uwagę inne stwierdzenia tego przedsiębiorstwa, ustalono, że udział energii elektrycznej w kosztach produkcji w przypadku producentów chińskich był znacznie wyższy w porównaniu z przedsiębiorstwami norweskimi. Ponadto producent chiński nie przedstawił dowodów na to, że cena energii jest wyższa w Norwegii lub że rzekome trudności z dostępem do surowców miały wpływ na wartość normalną w Norwegii. W związku z tym wnioski te zostały odrzucone.

(22) Ustalono jednak, że typy żelazokrzemu sprzedawane przez norweskich producentów w Norwegii różniły się od typów wywożonych z ChRL do Wspólnoty w zakresie jego czystości. Stwierdzono zatem zasadność dokonania dostosowania, jak określono w motywie (25) poniżej.

(23) Wobec braku innych uwag dotyczących kraju analogicznego, motywy od (32) do (36) rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

3.3.2. Metodyka ustalania wartości normalnej

(24) Wobec braku uwag dotyczących metodyki ustalania wartości normalnej, motywy od (37) do (47) rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

3.3.3. Określenie wartości normalnej

A. ChRL

- (25) Jeden z chińskich producentów eksportujących, któremu nie został przyznany status MET stwierdził, że nastąpiło nieprawidłowe obliczenie wartości normalnej, ponieważ nie uwzględniono różnic w różnych typach produktu objętego postępowaniem sprzedawanego w Norwegii i produktu podobnego wywożonego z ChRL. Po analizie tego wniosku stwierdzono, że odpowiednim będzie ponowne obliczenie wartości normalnej w celu uwzględnienia różnic we właściwościach fizycznych pomiędzy typami produktu sprzedawanymi na rynku krajowym w Norwegii a typami wywożonymi z ChRL do Wspólnoty. Wartość normalna została obliczona na podstawie typu produktu z dostosowaniem dla zanieczyszczenia tytanem i zawartości żelazokrzemu w przypadku typów produktów, które nie były bezpośrednio podobne.
- (26) Jeden z chińskich eksporterów produkujących, któremu został przyznany status MET, jest członkiem bardzo dużej grupy chińskiej skupiającej prawie 100 powiązanych przedsiębiorstw działających w różnych sektorach przemysłowych. Z powodu złożonej struktury grupy oraz operacji konsolidujących, obejmujących przedsiębiorstwa zaangażowane w produkcję oraz sprzedaż żelazokrzemu, wystąpiono z wnioskiem o zaktualizowanie danych dotyczących tej grupy, które następnie zostały przeanalizowane. Ponadto w motywie (49) rozporządzenia tymczasowego przewidziano, że przeprowadzone zostanie dalsze dochodzenie odnośnie do kosztów związanych z produkcją oraz sprzedażą energii elektrycznej.
- (27) Dodatkowe dochodzenie wykazało, że cena nabycia energii elektrycznej przez eksportującego producenta od powiązanego dostawcy nie może zostać uwzględniona, ponieważ nie odzwierciedla wszystkich kosztów poniesionych w związku z produkcją energii. Ponadto w celu uwzględnienia całkowitej sumy kosztów finansowych związanych z wytwarzaniem produktu objętego postępowaniem, dostosowane zostały koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne („SG&A”) producenta eksportującego. Dochodzenie rzeczywiście wykazało, że niektóre spośród tych kosztów były ponoszone przez powiązane strony i nie zostały uwzględnione przy obliczaniu tymczasowej wartości normalnej.
- (28) Po dokonaniu ww. dostosowań kosztów zgodnie z art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, ustalono, że krajowe ceny sprzedaży wszystkich typów produktu objętego postępowaniem, sprzedawanych na eksport do Wspólnoty były nierentowne. W rezultacie wartość normalna dla przedsiębiorstwa musiała zostać skonstruowana. Wartość normalna została skonstruowana na podstawie własnych kosztów produkcji przedsiębiorstwa przy dodaniu sumy dla dostosowanych kosztów SG&A, jak opisano powyżej. Mając na uwadze zysk, w przypadku braku opłacalnych transakcji przedsiębiorstwa oraz braku możliwości korzystania z zysków dla tej samej kategorii produktów innych chińskich producentów eksportujących, do skonstruowania wartości normalnej została zastosowana marża zysku w wysokości 5 % zgodnie z art. 2 ust. 6 lit. c) rozporządzenia podstawowego. Marża ta jest zgodna z marżą zastosowaną przy konstruowaniu wartości normalnej w przypadku producentów eksportujących w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii, jak stwierdzono w motywie (45) rozporządzenia tymczasowego. Nie dostarczono żadnej informacji, że ta stawka zysku przekraczałaby zysk osiągniany w normalnych warunkach przez innych producentów ze sprzedaży produktów tej samej kategorii ogólnej na rynku chińskim.

B. Egipt

- (29) W następstwie nałożenia środków tymczasowych, jeden z egipskich producentów eksportujących stwierdził, że przy ustalaniu wartości normalnej opartej na wartości skonstruowanej, należy zastosować niższą marżę zysku zgodnie z marżą stosowaną w przypadku producentów eksportujących w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii.
- (30) Należy zauważyć, że normalna wartość skonstruowana została ustalona zgodnie z metodyką określoną w motywach od (43) do (45) rozporządzenia tymczasowego. Zastosowana marża zysku odzwierciedla sytuację na rynku w Egipcie i została zastosowana zgodnie z wymogami formuły wprowadzającej art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego. Zastosowana marża została oparta na własnej rzeczywistej rentownej krajowej sprzedaży produktu podobnego dokonywanej przez producenta eksportującego w zwykłym obrocie handlowym w trakcie OD. Rozporządzenie podstawowe nie zawiera postanowień w kwestii zastąpienia poziomu zysku innym poziomem, co sugeruje przedsiębiorstwo objętego postępowaniem. W konsekwencji wymieniony wniosek musiał zostać odrzucony.

C. Kazachstan

- (31) Wobec braku uwag dotyczących ustalania wartości normalnej dla Kazachstanu, motyw (51) rozporządzenia tymczasowego zostaje niniejszym potwierdzony.

D. Była Jugosłowiańska Republika Macedonii

- (32) Wobec braku uwag dotyczących ustalania wartości normalnej dla Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, motyw (52) rozporządzenia tymczasowego zostaje niniejszym potwierdzony.

E. Rosja

- (33) W następstwie ujawnienia ustaleń tymczasowych jeden z rosyjskich producentów eksportujących stwierdził, że kursy walut zastosowane do obliczenia wartości normalnej nie odpowiadają faktycznemu okresowi sprzedaży. Po dokonaniu weryfikacji ustalono, że wniosek był uzasadniony, w związku z czym obliczenia zostały odpowiednio zmienione.
- (34) W następstwie ujawnienia ustaleń tymczasowych, jeden z rosyjskich producentów eksportujących zakwestionował dostosowanie jego kosztów energii twierdząc, że ceny energii ustalane przez władze Rosji nie są wiążące a raczej mają raczej charakter wskaźnikowy. We wniosku przedsiębiorstwo stwierdziło, że poniosło koszty większe niż zalecane ceny oraz że zysk odniósł dostawca energii elektrycznej. Wspomniane przedsiębiorstwo twierdziło także, że dostawca elektryczności jest jednym z niewielu niezależnych dostawców energii w Rosji, nienależącym do Połączonych Systemów Energetycznych Rosji i w związku z tym wspomniany dostawca nie uczestniczy w żadnych praktykach subsydiowania krzyżowego, na które zwraca uwagę raport OECD, o którym mowa z rozporządzeniu tymczasowym.
- (35) W świetle uzasadnionych argumentów dotyczących energii, przedstawionych przez to przedsiębiorstwo, uważa się, że w ostatecznym obliczeniu jego wartości normalnej nie powinno być dokonane dostosowanie kosztów energii.

3.4. Cena eksportowa

A. ChRL

- (36) W następstwie ujawnienia ustaleń tymczasowych, jeden z chińskich producentów eksportujących wskazał, że obliczając jego cenę eksportową, w stosunku RMB i euro zastosowano kurs walut z końcowej fazy OD, co zawiąza wartość kursu walut. Przedsiębiorstwo zasugerowało zastosowanie w zamian za to przeciętnego kursu walut w okresie OD. Po zbadaniu tego wniosku zdecydowano, że w ostatecznym obliczeniu powinien zostać zastosowany przeciętny kurs walut z miesiąca, w którym faktycznie miały miejsce transakcje sprzedaży.
- (37) Wobec braku innych uwag dotyczących chińskich cen eksportowych, motywy od (55) do (56) rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

B. Egipt

- (38) W następstwie wprowadzenia środków tymczasowych, jeden z egipskich producentów eksportujących stwierdził, że istnieją błędy w kursach walut stosowanych do transakcji eksportowych do Wspólnoty oraz w ustaleniu średniej ważonej wartości eksportu netto dla niektórych typów produktu objętego postępowaniem. Ustalono, że wspomniane twierdzenia były uzasadnione i ceny eksportowe zostały odpowiednio zmienione.

C. Kazachstan

- (39) Wobec braku uwag dotyczących kazachskich cen eksportowych, motyw (58) rozporządzenia tymczasowego zostaje niniejszym potwierdzony.

D. Była Jugosławińska Republika Macedonii

- (40) Wobec braku uwag dotyczących cen eksportowych dla Byłej Jugosławińskiej Republiki Macedonii motyw (59) rozporządzenia tymczasowego zostaje niniejszym potwierdzony.

E. Rosja

- (41) W następstwie ujawnienia ustaleń tymczasowych, jeden z rosyjskich producentów eksportujących stwierdził, że marża zysku jego powiązanego importera we Wspólnocie wykorzystana w skonstruowaniu ceny eksportowej zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego została zawiązona. Przypomina się, że zysk wykorzystany w skonstruowaniu ceny eksportowej na etapie tymczasowym odnosił się do tego powiązanego importera. Jednak zgodnie z utrwaloną praktyką instytucji, wykorzystana kwota zysku powinna być oparta na kwocie osiągniętej przez importerów niepowiązanych. W tej sytuacji marża zysku wykorzystana na etapie tymczasowym musiała zostać skorygowana. W wyniku tych zmian nastąpił nieznaczny wzrost wykorzystanego zysku w przeciwieństwie do wniosku przedsiębiorstwa, że poziom zysku został zawiązony.
- (42) W następstwie ujawnienia ustaleń tymczasowych, inny rosyjski producent eksportujący stwierdził, że obliczenia tymczasowe jego ceny eksportowej były niepoprawne, ponieważ koszty SG&A oraz zysk jego powiązanego przedsiębiorstwa

handlowego, z siedzibą na Brytyjskich Wyspach Dziewiczych, jak i koszty transportu zostały potrącone z ceny dla pierwszego niezależnego klienta i osiągnęły poziom ceny loco fabryka. Przedsiębiorca twierdził, że wspomniane przedsiębiorstwo handlowe w rzeczywistości działa jako oddział sprzedaży wytwórcy. Oba przedsiębiorstwa podlegają wspólnej kontroli i pełnią uzupełniające się zadania, które w normalnych warunkach należą do obowiązków pojedynczej struktury zarządzającej. Ponadto podkreślono, że działalność wspomnianego przedsiębiorstwa handlowego nie obejmuje żadnego innego produktu. Na tej podstawie przedsiębiorstwo twierdziło, że przy ustalaniu ceny loco fabryka zastosowane zostały nadmierne potrącenia. W tym względzie ustalono, że wspomniane przedsiębiorstwo handlowe wystawiało faktury klientom we Wspólnocie i przyjmowało dokonywane przez nich płatności. Ponadto, należy odnotować fakt, że sprzedaż realizowana przez to powiązane przedsiębiorstwo handlowe zawierała marżę. Dokumentacja finansowa przedsiębiorstwa także wykazała, że ponosiło ono koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne. Przedsiębiorstwo nie wykazało, że te koszty nie zostały poniesione między innymi w związku ze sprzedażą do Wspólnoty produktu objętego postępowaniem. Na tej podstawie wniosek przedsiębiorstwa został odrzucony. Podobnie jak w przypadku dostosowania, o którym mowa w poprzednim motywie, dotyczącego poziomu zysku wykorzystanego w konstruowaniu ceny eksportowej dla pozostałych rosyjskich producentów eksportujących, marża zysku wykorzystana na etapie tymczasowym musiała zostać skorygowana. Skutkiem tych zmian było niewielkie obniżenie wykorzystanego zysku.

3.5. Porównanie

3.5.1. Przywózowe należności celne

- (43) W następstwie wprowadzenia środków tymczasowych, jeden z egipskich producentów eksportujących twierdził, że w stosunku do niego należy wprowadzić dodatkowe dostosowania ceł za przywożone surowce, wykorzystywane w wytwarzaniu produktu objętego postępowaniem, sprzedawanego na rynku krajowym.
- (44) W odpowiedzi na to, przypomina się, że na mocy art. 2 ust. 10 lit. b) rozporządzenia podstawowego, należy dokonać dostosowania kwoty odpowiadającej wszelkim przywózowym należnościom celnym lub podatkom pośrednim od produktu podobnego oraz jego fizycznych składników, w przypadku gdy jest on przeznaczony do konsumpcji w kraju wywozu, a opłaty te nie zostały pobrane ani zwrócone w odniesieniu do produktu wywożonego do Wspólnoty.
- (45) Wniosek o dostosowanie przywózowych należności celnych nałożonych na produkt wykorzystywany do produkcji produktu objętego postępowaniem sprzedawanego na rynku krajowym został zaakceptowany, ponieważ wykazano, że za surowiec przywożony i będący fizycznym składnikiem produktu objętego postępowaniem, sprzedawanego w Egipcie zapłacone zostały odpowiednie cła. Wniosek o dostosowanie dotyczące dwóch pozostałych przywożonych surowców musiał jednak zostać odrzucony, ponieważ dochodzenie wykazało, że w okresie OD każdy taki przywóz został wykorzystany do wywozu produktu objętego postępowaniem. Przedsiębiorstwo nie wykazało, że w okresie OD płaciło przywózowe należności celne, które następnie nie były zwracane, a w konsekwencji obciążały produkt podobny w przypadku jego sprzedaży na rynku krajowym.

3.5.2. Poziom obrotu handlowego

- (46) Jeden z egipskich producentów eksportujących złożył wniosek o dostosowanie poziomu obrotu handlowego opartego na rzekomej różnicy pomiędzy sprzedażą na rynku krajowym i rynku eksportowym. Przedsiębiorstwo twierdziło, że sprzedaż na rynku krajowym dokonywana była użytkownikom końcowym, zaś we Wspólnocie, dystrybutorom. Przedsiębiorstwo dostarczyło informację i złożyło wniosek o specjalne dostosowanie zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. d) pkt (ii).
- (47) Pod tym względem należy zauważyć, że wniosek o dopasowanie poziomu obrotu handlowego, na mocy art. 2 ust. 10 lit. d) pkt (ii) rozporządzenia podstawowego, może zostać uwzględniony tylko w przypadku, gdy zostanie wykazane, że istnieją trwałe i znacznie różnice w funkcjonowaniu i cenach dla różnych poziomów obrotu handlowego na rynku krajowym.
- (48) W obecnym przypadku, w następstwie ujawnienia ustaleń tymczasowych zostało potwierdzone, że cała sprzedaż krajowa w Egipcie została dokonana użytkownikom końcowym. Zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. d) pkt (i) rozporządzenia podstawowego, różnica w poziomie obrotu handlowego pomiędzy sprzedażą krajową a eksportową nie mogła zostać określona ilościowo na skutek braku odpowiednich różnych poziomów w obrocie handlowym na rynku krajowym w Egipcie.
- (49) W odniesieniu do sprzedaży prowadzonej przez przedsiębiorstwo na wywóz do Wspólnoty, po przeprowadzeniu analizy uwag przedsiębiorstwa, zgłoszonych w następstwie ujawnienia ustaleń tymczasowych stwierdzono, że cała sprzedaż została dokonana dystrybutorom. Zgodnie z postanowieniami art. 2 ust. 10 lit. d) pkt (ii) rozporządzenia podstawowego, zbadano, czy istniały powody dla dokonania specjalnego dostosowania poziomu obrotów handlowych, zgodnie z wnioskiem przedsiębiorstwa na podstawie danych własnych.
- (50) Zauważono, że dane dostarczone przez przedsiębiorstwo nie zapewniają odpowiedniej podstawy dla określenia ilościowego specjalnego dostosowania. Z uwagi na to, że art. 2 ust. 10 lit. d) pkt (ii) stanowi, że „kwota dostosowania jest oparta na wartości rynkowej różnicy” uznano, że jeżeli można wykazać, że istnieje różnica w cenie na rynek wspólnotowy dla różnych kategorii konsumentów, mogłoby to zostać potraktowane jako odpowiednia podstawa dla określenia ilościowego wartości rynkowej różnicy według art. 2 ust. 10 lit. d) pkt (ii). Pod tym względem przeanalizowano wszystkie informacje otrzymane od różnych zainteresowanych stron we Wspólnocie, dotyczące ich sprzedaży do różnych kategorii konsumentów. Ustalono, że istnieją różnice w cenach na rynku Wspólnoty w przypadku sprzedaży przez przemysł wspólnotowy różnym kategoriom konsumentów (w tym przypadku przeanalizowano ceny sprzedaży użytkownikom końcowym oraz dystrybutorom). Zauważono, że specjalne dostosowanie równoważne ze wspomnianą różnicą w cenach powinno być zatem dokonane dla wartości normalnej egipskich eksporterów.
- (51) W następstwie ustaleń tymczasowych dotyczących faktów i uwag, na podstawie których zamierzano zalecić wprowadzenie środków ostatecznych, jeden eksporter rosyjski twierdził, że nieprzyznanie wnioskowanego dostosowania poziomu obrotów handlowych było dyskryminujące, ponieważ podobne dostosowanie zostało przyznane jednemu z eksporterów egipskich. Odnośnie do wniosku rosyjskiego eksportera ustalono, że przyznanie takiego dostosowania nie jest uzasadnione. W oparciu o

zweryfikowane dane dostarczone przez przedsiębiorstwo, nie istniała żadna trwała różnica w cenie odnośnie do sprzedaży żelazokrzemu na różnych poziomach obrotów handlowych na rynku rosyjskim. Na tej podstawie żadne dostosowanie zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. d) pkt (i) rozporządzenia podstawowego nie było uzasadnione.

(52) Z wyjątkiem dostosowania, o którym mowa z powyższym motywem (50), motywy od (61) do (63) rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

3.6. Marginesy dumpingu

3.6.1. Metodyka ogólna

(53) Dalsze analizy przeprowadzone po etapie tymczasowym wykazały, że poziom współpracy ze strony Rosji został oszacowany nieprawidłowo. Rzeczywisty poziom współpracy wynosił około 100 %, a został błędnie oszacowany na 32 % (zob. motyw (76) rozporządzenia tymczasowego). Margines dumpingu rezydualnego powinien zatem zostać określony na poziomie przedsiębiorstwa z najwyższym marginesem dumpingu (zamiast w oparciu o metodykę stosowaną na etapie tymczasowym, tj. średni ważony margines dumpingu dla najbardziej reprezentatywnego produktu o najwyższym marginesie dumpingu).

(54) Wobec braku innych uwag dotyczących ogólnej metodyki obliczania marginesu dumpingu, motywy od (64) do (68) rozporządzenia tymczasowego (z wyjątkiem zmiany określonej w powyższym motywie (46)) zostają niniejszym potwierdzone.

3.6.2. Marginesy dumpingu

A. CHRL

(55) W przypadku przedsiębiorstw, którym przyznano MET lub IT, średnią ważoną wartość normalną każdego typu produktu objętego postępowaniem, wywożonego do Wspólnoty porównano ze średnią ważoną ceną eksportową danego typu produktu objętego postępowaniem, zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego.

(56) Na tej podstawie, ostateczne marginesy dumpingu wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Wspólnoty przed ocleniem, są następujące:

- Erdos Xijin Kuang Co., Ltd., 15,6 %
- Lanzhou Good Land Ferroalloy Factory Co., Ltd. 29,0 %

(57) Podstawa ustalenia ogólnokrajowego marginesu dumpingu została określona w motywie (71) rozporządzenia tymczasowego. Mając na uwadze zmiany w chińskiej wartości normalnej oraz cenach eksportowych, jak określono powyżej, margines ogólnokrajowy został dostosowany i aktualnie powinien zostać ustanowiony na poziomie 55,6 % ceny CIF na granicy Wspólnoty, przed ocleniem.

B. Egipt

(58) W następstwie wprowadzenia środków tymczasowych, jedno z przedsiębiorstw egipskich wniosło wniosek co do metodyki obliczania cła antydumpingowego, jednak bez dalszych wyjaśnień. W odpowiedzi na to należy zwrócić uwagę, że

przedsiębiorstwo nie uzasadniło swoich uwag. W konsekwencji wniosek musiał zostać odrzucony.

(59) Ostateczne marginesy dumpingu wyrażone jako wartość procentowa ceny importowej CIF na granicy Wspólnoty przed ocenieniem są następujące:

- The Egyptian Ferroalloys Company, Kair 15,4 %
- Egyptian Chemical Industries KIMA, Kair 24,8 %
- Pozostali 24,8 %

C. Kazachstan

(60) W związku z brakiem współpracy ustalono wyłącznie ogólnokrajowy margines dumpingu. Ostateczny margines dumpingu wyrażony jako wartość procentowa ceny importowej CIF na granicy Wspólnoty przed ocenieniem zostaje ustalony w wysokości 37,1 %.

D. Była Jugosłowiańska Republika Macedonii

(61) Współpracujący producent eksportujący jest jedynym producentem żelazokrzemu w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii. Ostateczne marginesy dumpingu wyrażone jako wartość procentowa ceny importowej CIF na granicy Wspólnoty przed ocenieniem są następujące:

- SILMAK DOOEL Export Import, Jegunowce; 5,4 %
- Pozostali 5,4 %

E. Rosja

(62) Dwaj współpracujący rosyjscy producenci eksportujący są jedynymi znanymi producentami żelazokrzemu w Rosji. Ostateczne marginesy dumpingu wyrażone jako wartość procentowa ceny importowej CIF na granicy Wspólnoty przed ocenieniem są następujące:

- Grupa CzEMK (Czelabiński Kombinat Elektrometalurgiczny i Kuźnieckie Zakłady Żelazostopów), Czelabińsk i Nowokuźnieck 22,7 %,
- Grupa Kapitałowa ICT (Brackie Zakłady Żelazostopów, TD Północno-Zachodnie Przedsiębiorstwo Żelazostopów i Bakersfield Marketing Ltd), Brack i Sankt Petersburg 17,8 %;
- Pozostali 22,7 %

4. SZKODA

4.1. Definicja przemysłu wspólnotowego

(63) Niektóre przedsiębiorstwa zastrzegły, że oszacowanie szkody nie powinno następować łącznie, ale w odniesieniu od każdego przedsiębiorstwa osobno, z uwagi na rzekomy różny rozmiar szkody w przypadku poszczególnych producentów wspólnotowych.

- (64) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, analiza szkody musi uwzględniać ocenę ważnych czynników oddziałujących na kondycję przemysłu wspólnotowego. Zgodnie z art. 4 rozporządzenia podstawowego termin „przemysł wspólnotowy” oznacza wszystkich wspólnotowych producentów podobnych produktów lub tych producentów, których łączna produkcja stanowi większą część produkcji tych produktów w całej Wspólnocie. Wynika z tego, że określenie szkody powinno zostać przeprowadzone na poziomie przemysłu wspólnotowego traktowanego jako całość, a nie przy uwzględnieniu indywidualnej sytuacji każdego producenta wspólnotowego.
- (65) W świetle powyższych ustaleń wnioski zostały odrzucone a motywy od (78) do (80) rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

4.2. Konsumpcja we Wspólnocie

- (66) Jedna strona zainteresowana twierdziła, że Wspólnota nie określa w rozporządzeniu tymczasowym ważnych informacji dotyczących analizy szkody, takich jak miesięczna analiza popytu na żelazokrzem, rozwój cen na rynku UE, łącznie z cenami przemysłu wspólnotowego oraz rozwojem kosztów.
- (67) Rozporządzenie tymczasowe nie wymaga od producentów Wspólnoty albo innych zainteresowanych stron comiesięcznego dostarczenia danych odnośnie do danego okresu. Uważa się, że byłoby to nadmiernie uciążliwe dla wszystkich zainteresowanych stron, a powszechną praktyką dla dochodzenia dotyczącego dumpingu i szkody jest żądanie danych raz do roku. Wspomniana strona nie dostarczyła także żadnych dodatkowych dowodów wykazujących, że comiesięczna analiza była konieczna dla oszacowania szkody w danym przypadku. W rzeczywistości tabele zawarte w motywach (81), (85), (96) i (97) rozporządzenia tymczasowego odzwierciedlają odpowiednio konsumpcję we Wspólnocie, ceny na rynku Wspólnoty, korzyści a także rozwój kosztów przemysłu wspólnotowego w okresie badanym. Z tego względu zarzut musiał zostać odrzucony.

4.3. Przywóz do Wspólnoty z krajów, których dotyczy postępowanie

- (68) Jedna z zainteresowanych stron zastrzegła, że w przy oszacowaniu szkody przywóz z Rosji nie powinien być rozpatrywany łącznie z importem z ChRL, ponieważ przywóz z obu krajów następował w rzekomo innych warunkach konkurencji na rynku wspólnotowym. W szczególności wspomniana strony zastrzegła, że (i) większość chińskich producentów eksportujących nie działa w warunkach gospodarki rynkowej, (ii) przedsiębiorstwa rosyjskie dokonują sprzedaży za pośrednictwem powiązanych przedsiębiorstw, podczas gdy chińscy producenci eksportujący dokonują sprzedaży bezpośrednio niezależnym klientom, (iii) marginesy dumpingu i podcięcia cenowego dla chińskich przedsiębiorstw są znacznie wyższe niż dla przedsiębiorstw rosyjskich, (iv) chińscy producenci eksportujący opanowali rynek EU w znacznym stopniu, przy czym w pierwszych sześciu miesiącach 2006 r. ich obecność na rynku EU była o 50 % wyższa niż rosyjskich producentów eksportujących.
- (69) W odniesieniu do pierwszego zastrzeżenia, fakt, że większość chińskich producentów eksportujących nie działa w warunkach gospodarki rynkowej nie jest jednym z powodów traktowania rozłącznego, przewidzianego w art. 3 ust. 4 rozporządzenia tymczasowego. Fakt, że produkt jest produkowany w warunkach gospodarki rynkowej

na rynku krajowym bądź nie, nie ma zatem znaczenia dla decydowania o kumulacji importu.

- (70) W odniesieniu do drugiego zastrzeżenia dotyczącego rzekomej różnicy w sposobie sprzedaży, zauważa się, że nawet jeżeli rosyjscy producenci eksportujący dokonują sprzedaży za pośrednictwem powiązanych podmiotów, produkty podobne importowane zarówno z ChRL jak i z Rosji sprzedawane są tej samej kategorii konsumentów końcowych, czyli użytkownikom lub dystrybutorom.
- (71) W odniesieniu do trzeciego zastrzeżenia dotyczącego marginesów dumpingu i podcinania cenowego zauważa się, że dla obu krajów marginesy dumpingu zostały określone powyżej poziomów de minimis, zgodnie z art. 3 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego oraz że w przypadku obu tych krajów ustalono istnienie podcinania cenowego.
- (72) W odniesieniu do ostatniego zastrzeżenia dotyczącego wielkości przywozu, zauważa się, że wielkość przywozu z Rosji (oraz ChRL) nie była nieistotna, jak wymaga tego art. 3 ust. 4 lit. a) rozporządzenia tymczasowego i w okresie IP osiągnęła udział w rynku w wysokości odpowiednio 18 % i 21 %.
- (73) Z uwagi na powyższe ustalenia, traktowanie rozłączone przywozu z Rosji nie jest uzasadnione, a wniosek zostaje odrzucony.
- (74) Inna zainteresowana strona twierdziła, że Komisja nie analizuje warunków konkurencji pomiędzy produktami z krajów, których dotyczy postępowanie oraz stwierdziła, że wpływ dumpingowego przywozu z Egiptu na sytuację przemysłu wspólnotowego powinny być zatem oszacowany oddzielnie.
- (75) Jak sugerowano w motywach (83) i (89) rozporządzenia tymczasowego, przeanalizowano warunki konkurencji pomiędzy produktami przywożonymi w odniesieniu do podobieństwa produktu i zachowania się eksporterów (np. znaczenie poziomu wielkości przywozu, rozwój i poziom cen przywozu i podcinanie przez nie cen przemysłu wspólnotowego oraz podobieństwo kanałów sprzedaży). Ustalono przy tym, że spełnione zostały warunki uzasadniające zbiorowe oszacowanie przywozu z krajów, których dotyczy postępowanie. Na tej podstawie wspomniany wniosek musiał zostać odrzucony, a motyw (84) rozporządzenia tymczasowego potwierdzony.
- (76) Jeden z egipskich producentów eksportujących twierdził także, że jego ograniczona wielkość wywozu w okresie IP nie spowodowała szkody dla przemysłu wspólnotowego i dlatego jego przypadek powinien zostać oszacowany oddzielnie. W tym względzie zauważa się, że na mocy art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego wpływ przywozu po cenach dumpingowych na sytuację przemysłu wspólnotowego powinien zostać oszacowany łącznie, jeżeli, między innymi, wartość przywozu z każdego kraju, którego dotyczy postępowanie nie jest nieistotna. Ponieważ ustalono, że przywóz z Egiptu osiągnął udział w rynku wynoszący 3,7 % w okresie IP, nie był on nieistotny w rozumieniu art. 5 ust. 7 rozporządzenia podstawowego. Z tego względu zarzut musiał zostać odrzucony.
- (77) Wobec braku innych uwag w tym zakresie, motywy od (82) do (89) rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

4.4. Podcięcie cenowe

- (78) Jedna zainteresowana strona twierdziła, że margines podcięcia cenowego ustalony w rozporządzeniu tymczasowym powinien zostać obniżony o 3 % do 5 % w celu odzwierciedlenia żelazokrzemu „uzyskanego ze źródła lokalnego”, ponieważ producent stali we Wspólnocie rzekomo płacił premię za źródło lokalne (UE) materiału, mając na uwadze niezawodność, jakość i terminowość dostaw.
- (79) Motyw (38) oraz motywy od (87) do (89) rozporządzenia tymczasowego określają podstawę porównania cen stosowanych przez przemysł wspólnotowy z cenami stosowanymi przez eksporterów, których dotyczy postępowanie. W trakcie przeprowadzania porównania, uwzględniono różną jakość produktu, którego dotyczy postępowanie, jak określono w motywie (13) rozporządzenia tymczasowego. Ponadto w odniesieniu do niezawodności i terminowości dostaw dochodzenie nie wykazało, że następowała zapłata takiej premii lub że tego rodzaju potencjalna konkurencyjna korzyść była wliczona w cenę stosowaną przez przemysł wspólnotowy wobec producentów stali. Wreszcie zainteresowana strona nie przedstawiła żadnych dowodów uzasadniających jej wniosek, który w związku z tym musiał zostać odrzucony.

4.5. Sytuacja przemysłu wspólnotowego

- (80) Niektóre zainteresowane strony poddały w wątpliwość metodykę stosowaną w motywie (93) rozporządzenia tymczasowego do obliczania mocy produkcyjnych przemysłu wspólnotowego. W szczególności strony te zasugerowały stosowanie zamiast „teoretycznych mocy nominalnych” wskaźnika mocy uwzględniającego prace konserwacyjne oraz odcięcia energii elektrycznej, jak przewidziano w rozporządzeniu tymczasowym.
- (81) Dochodzenie wykazało, że wszelkie przestoje maszyn przemysłu wspólnotowego spowodowane konserwacją oraz odcięcia energii elektrycznej miały charakter tymczasowy i nie występowały regularnie w badanym okresie. Należy zwrócić uwagę, że nawet jeżeli konieczne byłoby dokonanie dostosowania mocy produkcyjnych, zgodnie z wnioskiem tych zainteresowanych stron, tendencje dotyczące mocy produkcyjnych i wykorzystania mocy produkcyjnych pozostałyby niezmienione. Bez zmian pozostałyby również ustalone wnioski dotyczące istnienia poważnej szkody wyrządzonej przemysłowi wspólnotowemu. W związku z tym wniosek o zastosowanie innej definicji mocy produkcyjnych musi zostać odrzucony.
- (82) W oparciu o powyższe fakty i rozważania, wniosek stwierdzający poniesienie przez przemysł wspólnotowy istotnej szkody, jak określono w motywach od (107) do (110) rozporządzenia tymczasowego zostaje niniejszym potwierdzony.

5. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

- (83) Niektóre zainteresowane strony twierdziły, że oszacowanie związku przyczynowo-skutkowego pomiędzy szkodą poniesioną przez przemysł wspólnotowy a dumpingowym przywozem nie powinno następować w sposób łączny, lecz w odniesieniu od każdego przedsiębiorstwa osobno, z uwagi na rzekomo różne czynniki przyczynowo-skutkowe w przypadku poszczególnych producentów wspólnotowych.

(84) Jak zauważono w powyższym motywie (64) dotyczącym szkody, w art. 3 ust. 5, art. 3 ust. 6 i art. 3 ust. 7 rozporządzenia tymczasowego brak jest podstawy prawnej do oszacowania związku przyczynowego na podstawie indywidualnych producentów wspólnotowych objętych definicją przemysłu wspólnotowego. Definicja ta została zawarta w art. 4 rozporządzenia podstawowego; termin „przemysł wspólnotowy” oznacza producentów podobnych produktów lub tych producentów, których łączna produkcja stanowi większą część produkcji tych produktów w całej Wspólnocie.

5.1. Skutki przywozu po cenach dumpingowych

(85) Przypomina się, że wielkość przywozu po cenach dumpingowych, pochodzącego z krajów, których dotyczy postępowanie oraz jego udział w rynku wzrosły znacznie w badanym okresie. Istniała także nie budząca wątpliwości zbieżność w czasie pomiędzy wzrostem przywozu po cenach dumpingowych, a pogorszeniem się sytuacji gospodarczej przemysłu wspólnotowego. Przemysł wspólnotowy nie był w stanie podnieść swoich cen sprzedaży do niezbędnego poziomu tak, aby w pełni pokryć swoje koszty, ponieważ jego ceny sprzedaży uległy podcięciu w trakcie OD przez przywóz po cenach dumpingowych.

(86) Na tej podstawie ustalenia i wnioski zawarte w motywach od (112) do (114) rozporządzenia podstawowego zostają potwierdzone.

5.2. Ustalanie cen żelazokrzemu

(87) Niektóre zainteresowane strony twierdziły, że żelazokrzem jest towarem będącym przedmiotem handlu na rynku światowym i że ceny rynkowe żelazokrzemu zostały ustalone przez wahania w popycie przemysłu stalowego i nie były oparte na kosztach.

(88) W gospodarkach rynkowych oraz normalnych warunkach rynkowych, ceny ogólnie ustalane są przez poziom popytu i podaży na określony produkt na rynku. Możliwe jest jednak istnienie innych czynników, takich jak obecność dumpingowego przywozu po niskich cenach, które odgrywają główną rolę w kształtowaniu poziomu cen. W obecnym przypadku dochodzenie wykazało, że w rzeczywistości na mechanizmy ustalania cen żelazokrzemu wpływ miała obecność znacznego przywozu po cenach dumpingowych. Pewne jest, że światowy popyt na żelazokrzem, w szczególności ze strony przemysłu stalowego, miał wpływ na ustalanie cen w określonych okresach badanych. Dostępne informacje wykazały jednak, że w pewnych okresach ceny umowne żelazokrzemu spadły pomimo rosnącego popytu ze strony tej gałęzi przemysłu.

(89) Te same zainteresowane strony dostarczyły informacje o rozwoju produkcji stali surowej i nierdzewnej w UE oraz cen bieżących żelazokrzemu w UE począwszy od 2002 r. Na podstawie tych danych zainteresowane strony wywnioskowały, że ceny żelazokrzemu mogły być sterowane jedynie przez popyt (przede wszystkim ze strony producentów stali). Jednak analiza tych informacji potwierdziła wnioski ustalone w motywie (88), mianowicie, że nawet na poziomie Wspólnoty ceny żelazokrzemu w określonych okresach czasu spadały pomimo wzrastającego popytu ze strony przemysłu stalowego.

- (90) Twierdzenie, że na niskie ceny żelazokrzemu miał wpływ popyt, a nie przywóz po cenach dumpingowych, musi zostać zatem odrzucone.

5.3. Konkurencyjność przemysłu wspólnotowego

- (91) Jedna z zainteresowanych stron twierdziła, że szkoda poniesiona przez przemysł wspólnotowy powinna zostać powiązana wyłącznie z rzekomym brakiem konkurencyjności producentów wspólnotowych, a nie z przywozem po cenach dumpingowych. W szczególności wspomniana zainteresowana strona powołała się na dokument roboczy³, w którym surowce i energia zostały potraktowane jako najważniejsze czynniki konkurencyjności dla przemysłu metalurgicznego UE.
- (92) Analiza powołanego dokumentu roboczego wykazała jednak, że w jego tekście brak jest jakiegokolwiek wniosku odnoszącego się do braku konkurencji w europejskim przemyśle produkcji żelazostopów. Wprost przeciwnie, wspomniany dokument roboczy wskazuje, że producenci żelazostopów „skonfrontowani są z rosnącym przywozem z krajów trzecich, np. z ChRL, Rosji, Ukrainy, Brazylii i Kazachstanu. Może to zagrażać długoterminowej stabilności europejskiego przemysłu produkcji żelazostopów jeżeli w krótkim czasie nie zostaną zapewnione uczciwe warunki konkurencji z krajami trzecimi⁴”. W związku z tym powyższy wniosek został odrzucony.
- (93) Ta sama zainteresowana strona twierdziła także, że większość producentów wspólnotowych była nierentowna jeszcze przed wystąpieniem na rynku wspólnotowym jakiegokolwiek szkodliwego dumpingu. Przyczyną słabej sytuacji gospodarczej przemysłu wspólnotowego byłby zatem nie przywóz po cenach dumpingowych, lecz niepewne struktury kosztowe.
- (94) Jak wyraźnie wykazano w motywie (97) rozporządzenia tymczasowego, przemysł wspólnotowy był rentowny w 2003 r. z marżą zysku przed opodatkowaniem wynoszącą 2,3 %, która w 2004 r. wzrosła do 2,7 %. Jednak w 2005 r. miał miejsce znaczny trend spadkowy, jeżeli chodzi o rentowność, a spadek rentowności osiągnął poziom -9,2 % obrotów. Najwyższe straty wynoszące -12,9 % zostały poniesione w trakcie OD. W tym kontekście zwraca się uwagę, że część 2005 r. objęta jest OD. W konsekwencji argument, że przemysł wspólnotowy był nierentowny jeszcze przed wystąpieniem jakiegokolwiek szkodliwego dumpingu musi zostać odrzucony.

5.4. Przywóz z innych krajów trzecich

- (95) Mając na uwadze przywóz z innych krajów trzecich, przy braku jakichkolwiek nowych uwag, wniosek zawarty w motywie (121) rozporządzenia tymczasowego, że przywóz ten nie przyczynił się do znacznej szkody wyrządzonej przemysłowi wspólnotowemu zostaje niniejszym potwierdzony.

5.5. Wpływ innych czynników

5.5.1. Uwagi zainteresowanych stron

3 Dokument roboczy służb Komisji, Badanie wskaźników ekonomicznych przemysłu metalowego UE: wpływ dostaw surowców i energii na konkurencyjność, Bruksela 2.8.2006, SEC (2006)1069.

4 Ibid, s. 88.

(96) Różne zainteresowane strony podtrzymały swoje zarzuty zgłoszone przed wprowadzeniem środków tymczasowych, że znaczna szkoda poniesiona przez przemysł wspólnotowy została rzekomo spowodowana przez czynniki inne niż przywóz po cenach dumpingowych. Zarzuty te zostały już należycie omówione w rozporządzeniu tymczasowym. W szczególności zarzuty odnoszące się do rzekomej znacznej szkody ponoszonej z własnej winy zostały omówione w motywach (134) i (136) rozporządzenia tymczasowego; zarzuty dotyczące spadku popytu na stal zostały omówione w motywie (124) rozporządzenia tymczasowego. Pomimo braku nowych informacji potwierdzających te zarzuty, główne ustalenia i wnioski przedstawione w rozporządzeniu tymczasowym zostają wyjaśnione poniżej.

5.5.1.1. Wzrost kosztów produkcji przemysłu wspólnotowego

(97) Niektóre zainteresowane strony twierdziły, że gwałtowny wzrost kosztów, w szczególności surowców i energii elektrycznej, obciążający przemysł wspólnotowy oraz obniżenie mocy produkcyjnych jednego z producentów wspólnotowych były przyczyną znacznej szkody w trakcie OD.

(98) W kwestii rzekomego obniżenia mocy produkcyjnych jednego z producentów wspólnotowych, przypomina się, że zostało dokonane dostosowanie dotyczące tych mocy, jak wskazano w motywie (93) rozporządzenia tymczasowego w celu kompleksowego uwzględnienia tej sytuacji szczególnej.

(99) W kwestii wzrostu kosztów przemysł wspólnotowy utrzymywał, że wzrost kosztów zaobserwowany w przemyśle stopowym następuje zwykle w skali światowej, mając wpływ także na przemysł światowy. Analiza rozwoju cen większości elementów kosztów w tym okresie wykazuje wzrost kosztów (energia elektryczna, kwarcyt i pasta do elektrod). Dochodzenie wykazało jednak, że nawet jeżeli ten wzrost został częściowo zrekompenzowany przez wzrost cen sprzedaży, przywóz po niskich cenach dumpingowych uniemożliwił przemysłowi wspólnotowemu zrekompenzowanie wzrostu kosztów w pełnym wymiarze za pośrednictwem cen sprzedaży. Potwierdza się zatem wnioski sformułowane w motywach od (131) do (140) rozporządzenia tymczasowego.

(100) Niektóre strony zainteresowane twierdziły, że jeden szczególny producent wspólnotowy miał problemy ze swoim dostawcą energii elektrycznej, co doprowadziło do obniżenia wielkości produkcji w 2005 r. i 2006 r. Wspomniane strony twierdziły, że wyjaśnia to całkowicie spadek produkcji oraz wielkość sprzedaży przez przemysł wspólnotowy, jak i utratę rentowności.

(101) Jak wskazano w motywie (84) powyżej, przyczyna wyrządzonej szkody powinna być analizowana na poziomie przemysłu wspólnotowego jako całości. Nawet jeżeli dane dotyczące tego producenta mogłyby zostać wykluczone z oszacowania szkody, można przyjąć, że tendencje zaobserwowane w odniesieniu do pozostałej części przemysłu wspólnotowego pozostałyby na wysokim negatywnym poziomie i nadal wykazywałyby znaczną szkodę. W konsekwencji zarzut ten musiał zostać odrzucony.

5.5.2. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

(102) Mając na uwadze powyższą analizę, która we właściwy sposób wyodrębniła i oddzieliła skutki wszystkich znanych czynników mających wpływ na sytuację

przemysłu wspólnotowego od szkodliwych skutków przywozu po cenach dumpingowych, niniejszym potwierdza się, że wspomniane inne czynniki jako takie nie zmieniają faktu, iż wystąpienie oszacowanej szkody musi być związane z przywozem po cenach dumpingowych.

- (103) Biorąc powyższe pod uwagę, stwierdza się, że przywóz po cenach dumpingowych żelazokrzemu z ChRL, Kazachstanu, Egiptu, Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii i Rosji spowodował znaczną szkodę dla przemysłu wspólnotowego w rozumieniu art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.
- (104) Wobec braku innych uwag w tym zakresie, wnioski zawarte w motywach od (137) do (140) rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

6. INTERES WSPÓLNOTY

6.1. Interes przemysłu wspólnotowego oraz interes innego producenta wspólnotowego

- (105) Niektóre zainteresowane strony twierdziły, że kondycja rynku żelazokrzemu poprawiła się od zakończenia OD oraz że ceny rzekomo osiągnęły rekordowe poziomy. Przemysł wspólnotowy może zatem wznowić produkcję i zwiększyć swoją rentowność bez konieczności wprowadzenia jakichkolwiek środków antidumpingowych. Dodatkowo twierdzono również, że korzyści z wprowadzenia środków odnieśliby tylko producenci eksportujący z krajów trzecich, do których nie mają zastosowania środki antidumpingowe, nie zaś przemysł wspólnotowy.
- (106) Zgodnie z art. 6 ust. 1 rozporządzenia tymczasowego informacje dotyczące okresu następującego po OD nie są zazwyczaj brane pod uwagę przy dokonywaniu ustaleń. Podczas gdy dostępne informacje wskazują, że ceny żelazokrzemu rzeczywiście miały tendencje wzrostowe w miesiącach następujących po OD, w tym samym okresie wzrosły także ceny głównych kosztów nakładów. Na tej podstawie nie można wnioskować, że kondycja przemysłu wspólnotowego poprawiła się do tego stopnia, że nieuzasadnione byłoby wprowadzenie środków. Dlatego też argument ten musiał zostać odrzucony.
- (107) W kwestii argumentu, że tylko producenci eksportujący z krajów trzecich faktycznie odnieśliby korzyść ze środków antidumpingowych, nie zaś przemysł wspólnotowy, przypomina się, że celem środków antidumpingowych jest usunięcie zakłócających handel skutków dumpingu oraz przywrócenie efektywnej konkurencji na rynku wspólnotowym. Z drugiej strony z krajów objętych postępowaniem nadal będzie możliwy przywóz na rynek wspólnotowy, gdzie efektywna konkurencja będzie zapewniała korzyści dla wszystkich podmiotów. Także przemysł wspólnotowy skorzysta na przywróceniu efektywnej konkurencji na rynku wspólnotowym. Na tej podstawie uważa się, że argument ten jest nieuzasadniony i dlatego musi zostać odrzucony.
- (108) Z powodu braku innych uwag w tym względzie, ustalenia zawarte w motywach od (143) do (149) rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

6.2. Interes dostawców surowców

(109) Z powodu braku innych uwag pochodzących od dostawców surowców, w następstwie ujawnienia ustaleń tymczasowych, motywy od (150) do (152) rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

6.3. Interes importerów

(110) Jedna zainteresowana strona przywożąca żelazokrzem z ChRL oraz dostarczająca go głównie do odlewni twierdziła, że nałożenie środków antydumpingowych będzie miało poważny negatywny wpływ dla przemysłu żeliwnego, skutkujący zamknięciem zakładów tego przemysłu oraz w konsekwencji spadkiem zatrudnienia na rynku wspólnotowym.

(111) Jednakże jak wskazano w motywie (115) poniżej, pomimo bardzo ograniczonej współpracy ze strony odlewni, dalsze dochodzenie przeprowadzone po wprowadzeniu środków tymczasowych wykazało, że nie jest prawdopodobne, aby nałożenie środków miało znaczny negatywny wpływ na sytuację odlewni. Dlatego zarzut musiał zostać odrzucony.

(112) Z powodu braku innych uwag w tym względzie, ustalenia zawarte w motywach od (153) do (158) rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

6.4. Interes użytkowników

(113) Jak wskazano w motywach od (3) do (5) powyżej, możliwy wpływ środków tymczasowych na sytuację branży użytkowników, w szczególności odlewni oraz producentów stali był dalej badany. Pomimo wysłania do zainteresowanych stron ponad 500 kwestionariuszy, współpraca z ich strony była ograniczona, jak wskazano w motywie (5) powyżej.

(114) Dodatkowe badania koncentrowały się na dwóch głównych grupach użytkowników, mianowicie, producentach stali i odlewniach. W oparciu o otrzymane dodatkowe informacje ustalono, że przeciętnie żelazokrzem stanowi około 0,7 % kosztów produkcji producentów stali. W przypadku odlewni udział ten był wyższy (1,4 % kosztów produkcji).

(115) Na tej podstawie oraz przy uwzględnieniu, że stawka przeciętnego cła ostatecznego wynosi 23,4 %, oczekuje się, że wpływ środków na przemysł stalowy i odlewnie nie będzie znaczny, gdyż wpłynie na ich wyniki finansowe w wysokości odpowiednio 0,16 % i 0,33 %. Najgorsza możliwa sytuacja powinna być postrzegana w świetle korzystnego wpływu, jaki będzie miało usunięcie zakłóceń w handlu na rynku wspólnotowym. Ponadto jeżeli fakt, że przywóz z krajów trzecich stanowi około 50 % konsumpcji we Wspólnocie jest uwzględniony w badaniu, wpływ środków na wyniki finansowe przemysłu użytkowników będzie znacznie niższy.

(116) Na tej podstawie motyw (166) rozporządzenia tymczasowego zostaje niniejszym potwierdzony.

6.5. Poprzednie postępowania

- (117) Niektóre zainteresowane strony twierdziły, że ponieważ środki antydumpingowe wprowadzone w przeszłości nie miały rzekomo spodziewanego naprawczego wpływu na przemysł wspólnotowy, instytucje zdecydowały się na ich wycofanie⁵ w 2001 r.
- (118) Nie odnosząc się do prawidłowości powyższego zastrzeżenia, rozporządzenie podstawowe wymaga, by decyzje podejmowane były na podstawie informacji zdobytych i przeanalizowanych podczas odpowiedniego dochodzenia, a nie na podstawie byłych dochodzeń. Powyższe założenie strony zainteresowanej jest zatem bez znaczenia dla obecnego przypadku i musi zostać odrzucone.

6.6. Wniosek dotyczący interesu Wspólnoty

- (119) Mając na uwadze wyniki dalszego dochodzenia dotyczącego kwestii interesu wspólnotowego w opisanym przypadku, ustalenia i wnioski zawarte w motywach od (141) do (168) rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

7. OSTATECZNE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

7.1. Poziom usuwający szkodę

- (120) Niektóre strony zainteresowane zakwestionowały ustalenia tymczasowe, wedle których marża zysku wynosząca 5 % byłaby marżą zysku, którą – jak można oczekiwać – branża tego typu mogłaby osiągnąć w sektorze w warunkach normalnej konkurencji.
- (121) Jedna strona zainteresowana twierdziła, że marża zysku dla przemysłu wspólnotowego stosowana dla ustalenia poziomu usuwającego szkodę powinna zostać ustalona na poziomie zysku, jaki miał przemysł wspólnotowy w 2003 r., tj. 2,3 % i w żadnym przypadku nie wyższym niż w roku 2004, który był rokiem nadzwyczaj dochodowym dla sektora stopowego.
- (122) Obliczenie poziomu usuwającego szkodę ma opierać się na ocenie poziomu marży zysku, którą – jak można oczekiwać – wypracuje przemysł wspólnotowy w warunkach braku przywozu po cenach dumpingowych, na sprzedaży produktu podobnego na rynku wspólnotowym. Marża zysku na początku okresu badanego w danym dochodzeniu to marża osiągana przy braku przywozu po cenach dumpingowych. Jednakże przypomina się, że w trakcie dochodzenia dotyczącego wygaśnięcia, które prowadzi do zniesienia środków antydumpingowych stosowanych do przywozu żelazokrzemu pochodzącego z Brazylii, ChRL, Rosji, Ukrainy i Wenezueli, korzyści osiągnięte przez przemysł wspólnotowy przy braku przywozu po cenach dumpingowych osiągnęły poziom do 11,2 %⁶. Odpowiednio, stosowany zysk docelowy w wysokości 5 % używany w obecnym dochodzeniu, jak wyjaśniono w motywie (171) rozporządzenia tymczasowego, odzwierciedla raczej konserwatywne podejście. W związku z tym powyższy wniosek musiał zostać odrzucony.
- (123) Wobec braku innych uwag dotyczących poziomu usuwającego szkodę, motywy od (169) do (171) rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

5 Decyzja Komisji z dnia 21 lutego 2001 r., Dz.U. L 84 z 23.3.2001, s. 36, motyw (129).

6 Decyzja Komisji z dnia 21 lutego 2001 r., Dz.U. L 84 z 23.3.2001, s. 36, motyw (105).

7.2. Forma i poziom ceł

- (124) W świetle powyższego oraz zgodnie z art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, należy nałożyć ostateczne cło antydumpingowe na poziomie wystarczającym, by usunąć szkodę powodowaną przez ten przywóz, bez przekroczenia ustalonego marginesu dumpingu.
- (125) W świetle uwag otrzymanych przez niektóre zainteresowane strony w następstwie ustaleń tymczasowych oraz mając na uwadze korekty opisane w niniejszym rozporządzeniu, niektóre marże zostały zmienione.
- (126) Stawki ceł ostatecznych zostają ostatecznie ustalone, jak określono poniżej:

Kraj	Przedsiębiorstwo	Margines usuwający szkodę	Margines dumpingu	Stawka cła antydumpingowego
ChRL	Erdos Xijin Kuangye Co., Ltd., Qipanjing Industry Park	21,4 %	15,6%	15,6%
	Lanzhou Good Land Ferroalloy Factory Co., Ltd. Xicha Village	31,4 %	29,0 %	29,0 %
	Wszystkie inne przedsiębiorstwa	31,2 %	55,6 %	31,2 %
Rosja	Czelabiński Kombinat Elektrometalurgiczny i Kuźnieckie Zakłady Żelazostopów, Nowokuźnieck	31,3 %	22,7 %	22,7 %
	Brackie Zakłady Żelazostopów, Brack	18,8 %	17,8 %	17,8 %
	wszystkie inne przedsiębiorstwa	31,3 %	22,7 %	22,7 %
Egipt	The Egyptian Ferroalloys Company , Kair	27,1 %	15,4%	15,4%
	Egyptian Chemical Industries KIMA, Kair	18,0 %	24,8 %	18,0 %
	wszystkie inne przedsiębiorstwa	18,0 %	24,8 %	18,0 %
Kazachstan	Wszystkie przedsiębiorstwa	33,9 %	37,1 %	33,9 %
Była Jugosłowiańska Republika Macedonii	Wszystkie przedsiębiorstwa	19,0 %	5,4 %	5,4 %

- (127) Niektóre zainteresowane strony zaproponowały wprowadzenie minimalnych cen importowych zamiast cła ad valorem. Stwierdzono jednak, że wprowadzenie minimalnych cen importowych było w tym przypadku nieodpowiednie. Ustalono, że importowane są różne rodzaje żelazokrzemu ze znacznie różnymi poziomami cen. Dodatkowo wszyscy współpracujący eksporterzy mieli różne poziomy cła (niektóre

oparte na marginesie dumpingu, niektóre na marginesie szkody), które wymagają wprowadzenia wielu różnych minimalnych cen importowych. Wprowadzenie minimalnej ceny importowej w tej sytuacji byłoby środkiem wysoce nieefektywnym. Dlatego wniosek ten odrzucono.

- (128) Indywidualne stawki cła antydumpingowego dla poszczególnych przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu zostały określone na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną podczas dochodzenia, dotyczącą tych przedsiębiorstw. Te stawki celne (w przeciwieństwie do cła ogólnokrajowego, które ma zastosowanie do „wszystkich innych przedsiębiorstw”) stosuje się zatem wyłącznie do przywozu produktów pochodzących z krajów, których dotyczy postępowanie, i produkowanych przez przedsiębiorstwa, czyli wspomniane konkretne osoby prawne. Przywożone produkty wytworzone przez inne przedsiębiorstwa, których nazwa i adres nie zostały wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, łącznie z podmiotami powiązanymi z przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, nie mogą korzystać z tych stawek i do ich produktów stosowane są stawki dla „wszystkich innych przedsiębiorstw”.
- (129) Wszelkie wnioski o zastosowanie wspomnianych indywidualnych stawek cła antydumpingowego dla przedsiębiorstw (np. po zmianie nazwy podmiotu lub po utworzeniu nowych podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą) należy kierować do Komisji⁷ wraz ze wszystkimi odpowiednimi informacjami, w szczególności dotyczącymi wszelkich zmian w zakresie działalności przedsiębiorstwa związanej z produkcją, sprzedażą na rynek krajowy i na rynki zagraniczne, wynikających np. z wyżej wspomnianej zmiany nazwy lub zmiany podmiotu zajmującego się produkcją lub sprzedażą. W razie potrzeby rozporządzenie zostanie odpowiednio zmienione poprzez aktualizację wykazu przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek cła.

7.3. Zobowiązania

- (130) Zobowiązanie przedstawione przez producenta eksportującego w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii zostało zaakceptowane na etapie tymczasowym w drodze rozporządzenia Komisji (WE) nr 994/2007. Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń, producenci eksportujący w Egipcie, dwóch producentów eksportujących z Rosji i jeden eksporter z Chin zaoferowali zobowiązania cenowe zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (131) Zauważa się jednak, że od czasu wprowadzenia środków tymczasowych produkt objęty postępowaniem i produkt podobny wykazały znaczne wahania cenowe, w związku z czym w przypadku żelazokrzemu dalsze zobowiązanie w zakresie stałych cen nie jest wskazane. W celu rozwiązania tego problemu, przeanalizowano możliwość indeksowania minimalnej ceny importowej do ceny kosztów głównych. Stwierdzono jednak, że wahania cen na rynku nie mogą być wyjaśnione jedynie poprzez wzrost cen kosztów głównych, w związku z czym nie jest możliwe indeksowanie minimalnych cen importowych do ceny kosztów głównych. W związku z tym stwierdzono, że takie zobowiązania ze strony eksporterów nie mogą zostać przyjęte.

7

Komisja Europejska, Dyrekcja Generalna ds. Handlu, Dyrekcja H, Biuro J-79 4/23, 1049 Bruksela, Belgia.

(132) W trakcie badania, czy te cztery zobowiązania zaproponowane po ujawnieniu ostatecznych ustaleń powinny zostać zaakceptowane, czy też nie, Komisja zbadała także wykonalność w zmienionych warunkach wahań cen zobowiązania producenta eksportującego w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii zaakceptowanego na etapie tymczasowym. Z powodu powyżej opisanych wysokich wahań cen, minimalna cena importowa wynikająca ze zobowiązania nie jest już wystarczająca dla usunięcia szkodliwego wpływu dumpingu ustalonego w drodze dochodzenia. W rzeczywistości ceny znacznie wzrosły w miesiącach następujących po akceptacji zobowiązania. Z uwagi na fakt, że minimalna cena importowa nie może zostać indeksowana, wywnioskowano, że zobowiązanie w obecnej formie, mianowicie ze stale określonymi cenami nie jest dłużej wykonalne. W związku z tym należy wycofać zgodę na zobowiązanie zaproponowane przez producenta eksportującego w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii. W tym względzie Komisja wycofała swoją akceptację dla zobowiązania w drodze rozporządzenia Komisji (WE) nr [WSTAWIĆ]/2008⁸.

7.4. Ostateczny pobór ceł tymczasowych i specjalny monitoring

(133) W świetle ustalonych wielkości marginesów dumpingu oraz poziomu szkody wyrządzonej przemysłowi wspólnotowemu, uznaje się za konieczne dokonanie ostatecznego poboru, do wysokości ostatecznie nałożonego cła, kwot zabezpieczonych w formie tymczasowego cła antydumpingowego nałożonego rozporządzeniem tymczasowym, tj. rozporządzeniem (WE) nr 994/2007. Jeżeli cła ostateczne są niższe od ceł tymczasowych, kwoty tymczasowo zabezpieczone przekraczające ostateczną stawkę cła antydumpingowego zostaną zwolnione. W przypadku gdy cła ostateczne są wyższe niż cła tymczasowe, pobiera się ostatecznie tylko kwoty zabezpieczone na poziomie ceł tymczasowych.

(134) Aby zminimalizować ryzyko obchodzenia cła w związku z wysoką różnicą w stawkach celnych, uważa się, że w tym przypadku potrzebne są specjalne środki do zapewnienia odpowiedniego stosowania ceł antydumpingowych. Te specjalne środki mające zastosowanie wyłącznie do przedsiębiorstw, dla których wprowadzono indywidualną stawkę celną, obejmują przedstawienie organom celnym danego państwa członkowskiego ważnej faktury handlowej, która będzie zgodna z wymogami określonymi w załączniku. Przywóz, któremu nie towarzyszy taka faktura, podlega rezydualnemu cłu antydumpingowemu mającemu zastosowanie do wszystkich innych eksporterów.

(135) Przypomina się, że jeżeli wywóz dokonywany przez przedsiębiorstwa korzystające z niższej indywidualnej stawki celnej wzrośnie w znacznym stopniu po wprowadzeniu środków antydumpingowych, tego rodzaju wzrost wielkości wywozu może zostać uznany za stanowiący sam w sobie zmianę w strukturze handlu ze względu na wprowadzenie środków w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. W takich okolicznościach oraz pod warunkiem spełnienia określonych wymagań, może zostać wszczęte dochodzenie dotyczące obchodzenia środków. Podczas tego dochodzenia można między innymi zbadać potrzebę zniesienia indywidualnych stawek celnych, a następnie nałożyć cło ogólnokrajowe.

⁸ Dz.U. L [WSTAWIĆ ODESŁANIE].

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz żelazokrzemu objętego kodami CN 7202 21 00, 7202 29 10 i 7202 29 90, pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, Kazachstanu, Egiptu, Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii i Rosji.

2. Stawkę ostatecznego cła antydumpingowego, stosowaną do ceny netto na granicy Wspólnoty, przed ocleniem, dla produktów wytwarzanych przez przedsiębiorstwa wymienione poniżej, ustala się następująco:

Kraj	Przedsiębiorstwo	Stawka cła antydumpingowego (%)	Kod dodatkowy TARIC
Chińska Republika Ludowa	Erdos Xijin Kuangye Co., Ltd., Qipanjing Industry Park	15,6	A829
	Lanzhou Good Land Ferroalloy Factory Co., Ltd. Xicha Village	29,0	A830
	Wszystkie inne przedsiębiorstwa	31,2	A999
Egipt	The Egyptian Ferroalloys Company , Kair	15,4	A831
	Wszystkie inne przedsiębiorstwa	18,0	A999
Kazachstan	Wszystkie przedsiębiorstwa	33,9	-
Była Jugosłowiańska Republika Macedonii	Wszystkie przedsiębiorstwa	5,4	-
Rosja	Brackie Zakłady Żelazostopów, Brack	17,8	A835
	Wszystkie inne przedsiębiorstwa	22,7	A999

3. Stosowanie indywidualnych stawek celnych określonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 będzie uwarunkowane przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, spełniającej wymogi określone w załączniku. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury, obowiązuje stawka celna mająca zastosowanie do wszystkich innych przedsiębiorstw.

4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Kwoty zabezpieczone w postaci tymczasowego cła antidumpingowego na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 994/2007 na przywóz żelazokrzemu objętego kodami CN 7202 21 00, 7202 29 10 i 7202 29 90, pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, Kazachstanu, Egiptu, Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii i Rosji, zostają ostatecznie pobrane. Kwoty zabezpieczone przekraczające ostateczną kwotę cła antidumpingowego zostają zwolnione. W przypadku gdy cła ostateczne są wyższe niż cła tymczasowe, ostatecznie pobrane zostają tylko kwoty zabezpieczone na poziomie ceł tymczasowych.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po dniu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Komisji
Przewodniczący

[...]

ZAŁĄCZNIK

Oświadczenie w poniższej formie podpisane przez pracownika przedsiębiorstwa musi znajdować się na ważnej fakturze handlowej, o której mowa w art. 1 ust. 3:

1. Nazwisko i stanowisko pracownika przedsiębiorstwa, które wystawiło fakturę.
2. Oświadczenie: „Ja niżej podpisany zaświadczam, że [ilość] żelazokrzemu sprzedana na wywóz do Wspólnoty Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez (nazwa przedsiębiorstwa i zarejestrowana siedziba) (dodatkowy kod TARIC) w (kraj, którego dotyczy postępowanie). Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą.

Data i podpis“.